

Antal tecken: 73532

Lunds universitet
Medie- och kommunikationsvetenskap
MKV 323:3
Kandidatuppsats
VT 2007

Sex and the city för män?

-En kvalitativ studie om manligheter i förändring

Examinator: Helena Sandberg

Handledare: Peter Dahlgren
Författare: Malvina Britts

Abstract

Titel: Sex and the city för män? –En kvalitativ studie om manligheter i förändring

Författare: Malvina Britts

Avdelning: Avdelningen för Medie- och kommunikationsvetenskap

Problem: Området som min studie rör sig inom är representationen av maskulinitet.

Förändringar i representationen av maskulinitet diskuteras i olika sammanhang och en specifik drama/komediserie, *Entourage*, har på sistone utmärkt sig som ett nytt sätt att gestalta maskulinitet på. Den har beskrivits som en manlig motsvarighet till *Sex and the city*.

Syfte: Mitt syfte med denna studie är att studera hur representationen av maskulinitet ser ut i denna specifika TV-serie, samt uttala mig om vad detta säger om den förändrade bilden av maskulinitet i vår tid.

Metod: Jag har gjort en kvalitativ textanalys av *Entourage* med grunder i hermeneutiken och har studerat såväl innehållsmässiga teman i serien som genrekonventioner och tilltal. Jag har som jämförelse när jag ansett det givande även reflekterat kring TV-serien *Sex and the city*.

Slutsatser:

1. I denna TV-serie finns ingen entydig bild av maskulinitet utan många bilder av mannen existerar på samma gång. Detta kan ses som ett tecken på att maskuliniteten befinner sig i någon form av kris. Många, inbördes motsägande, ideal existerar samtidigt och det finns inte längre en klar idé om hur en man respektive en kvinna bör vara. Genusrollerna har blivit allt mer ambivalenta och omförhandlade, detta syns i de kulturella produkterna.
2. Genom *Entourage* destabiliseras även genrekonventioner. Det har blivit mer tillåtet att gå över gränser mellan så kallade ”manliga” och ”kvinnliga” genrer. *Entourage* innehåller många tecken som kodas som manliga, men genren räknas mer som kvinnlig än som manlig. Gränserna mellan manliga och kvinnliga genrer och teman kan alltså också sägas vara på väg att suddas ut, eller i alla fall bli svårare att dra.

Innehållsförteckning:

1. Inledning	5
1.1 Frågeställning	6
1.2 Syfte och relevans	6
1.3 Avgränsningar	7
2. Bakgrund	8
2.1 Om Entourage	8
2.2 Kort om diskussionen i pressen	9
2.3 Kort om Sex and the city	10
3. Teori	11
3.1 Hegemonisk maskulinitet	11
3.1.1 Homosocialitet	12
3.2 Feminism och instabila könsroller	13
3.3 Postfeminism- Grilpower eller backlash?	13
3.4 Postfeministiska representationer av kön	15
3.5 Genre och television som ”working through”	17
3.6 Sammanfattning	18
4. Den metodologiska ansatsen	19
4.1 Hermeneutik	20
4.2 Analysmetod	20
4.3 Materialet och det praktiska tillvägagångssättet	21
5. Redovisning av empiri och analys	22
5.1 Genre	22
5.2 Tilltal	22
5.3 Visuell komposition	23
5.3.1 Den visuella kompositionen i Sex and the city	24
5.4 Karaktärer, språk och dialog	25
5.4.1 Männen	25
5.4.2 Kvinnorna	27
5.5 Den narrativa strukturen	28
5.5.1 Tema 1, Manlighet	28

5.5.2 Tema 2, Vänskap	30
5.5.2 Tema3, Hotet från kvinnorna	31
5.6 Samhälleligt sammanhang	32
6. Slutdiskussion	34

1. Inledning

Olika aspekter rörande maskulinitet är på många sätt ett aktuellt ämne idag. Frågor som ”vad är manligt idag”? är flitigt debatterade i diskussionsprogram på TV och i radio och flera populärkulturella böcker (exempelvis ”På Y-fronten intet nytt och ”Men en uppenbar känsla för stil- ett reportage om manlighet”) som behandlar temat har nyligen kommit ut. Den gamla föreställningen om mannen som en hård, okänslig machoman har fått utstå både kritik och hån i medierna, samtidigt som denna bild fortfarande kan tyckas dröja kvar eller dyka upp i nya skepnader. Mansforskare talar om att manligheten i och med feminismens framfart genomgår stora förändringar. Vad det innebär att vara man prövas och konventionella ideal omförhandlas (Johansson, 2000).

En aspekt rörande manlighet som har kommit att diskuteras en hel del på sista tiden är manlig vänskap och mäns relationer, framförallt inom televisionen. Jag slås av hur ofta det i diverse TV-serier skämtas kring traditionella maskulinitetsideal och hur manlig homosexualitet ständigt både aktualiseras och på samma gång undermineras. Varför måste till exempel två killar som kramas i en TV-serie så ofta iscensätta intimiteten genom skämtsamma kommentarer och överdrivet tillgjorda ryggdunk? Så fort vi ser män komma varandra nära känslomässigt på TV verkar det närmast nödvändigt att detta följs av ett avståndstagande från homosexualitet och även det som brukar räknas till det kvinnliga.

Den amerikanska TV-serien ”Entourage” har under 2006 i Sverige lyfts fram som ett nytt sätt att porträttera manlighet och manlig vänskap på. SVT började sända denna dramaserie hösten 2006 och den handlar till stor del om relationerna och vänskapen mellan fyra män. Mycket har skrivits i tidningar och på bloggar i Sverige och intresset för serien tycks vara mycket stort.

Det närmaste vi kommer skildringar av manlig vänskap finns i verk om rockgrupper. Redigera bort brudarna från böcker som Dirt om Mötley Crüe och Hammer of the gods om Zeppelin – och kvar finns skildringar av ett så gammaldags ord som kamratskap. Det är också detta som Entourage i grund och botten handlar om. Kamratskap. Villkorlös vänskap. Huvudpersonerna pikar ständigt varandra, driver med varandra, men de sviker aldrig. (Café, 2006)

Serien har beskrivits i medierna som en manlig motsvarighet till den populära TV-serien ”Sex and the city” som gestaltar vänskapen mellan fyra kvinnor. Denna jämförelse har också

ifrågasatts bland annat i Svenska Dagbladet där skribenten pekar på grabbigheten och glorifierandet av en såkallad ”machoman” som gör sig gällande i *Entourage*. Det råder alltså delade meningar bland kritikerna om vad för slags maskulinitetsideal som förespråkas i TV-serien. Är det en bild av mannen som talar för vikten av relationer och vänskap män emellan, eller är det endast samma konventionella ideal som återkommer?

Jag vill i min studie undersöka detta fenomen närmare. Det tycks ligga en konflikt i bilden av mannen i denna dramaserie som jag tycker verkar vara intressant att studera. Hur kommer det sig att en serie som behandlar ämnet manlig vänskap kräver sådana traditionellt maskulina omgivningarna och näst intill överdrivet grabbiga och macho utspel? Hur bör vi förstå denna iscensatta manlighet som kommer till uttryck? De homofobiska yttringarna och det som kan tolkas som bekräftandet av ett traditionellt machoideal kan ses som ett bakslag för feminismen. Men kan andra tolkningar av detta fenomen vara möjliga? Att *Entourage* är en serie som handlar om fyra män och mycket av fokus ligger på deras relationer och vänskap, utan krig och vapen, gör även att den kan betraktas lite som ett nytt fenomen. Ett relationsdrama som vänder sig till en manlig publik är inte något som känns vidare bekant. Hur gestaltas manlighet i denna genre?

1.1 Frågeställning

Hur ser representationen av maskulinitet ut i dramaserien *Entourage*? Vad säger denna bild om den förändrade betydelsen av maskulinitet i vår tid?

1.2 Syfte och relevans

Entourage har blivit uppmärksammat för att den sägs gestalta maskulinitet och manlig vänskap på ett nytt sätt och i diskussionen kring representationen av maskulinitet blir därför detta TV-program ett intressant forskningsobjekt. Att studera medietexter genererar förhoppningsvis kunskap om den kultur i vilken de producerats. Det är alltså viktigt att studera mediernas representation av maskulinitet för att kunna nå ökad förståelse rörande föreställningar om kön och genus i vår kultur.

Det finns ett stort antal bilder av mannen i medierna och idealen är många och kanhända även motsägelsefulla. Att studera bilden av mannen och manlighet i medierna idag ter sig därför som en svår uppgift. Frågan är om det över huvud taget är möjligt att hitta en entydig generaliserad bild av hur maskulinitet porträtteras. Det finns för många bilder att tillgå och dessas betydelse modifieras beroende av i vilken kontext och i vilket medium de förekommer.

Kontradiktoriska maskulinitetsideal existerar samtidigt såväl i samhället bland verkliga män, som i mediernas framställning av maskulinitet. Jag ämnar dock inte att försöka ge en generell bild av hur maskulinitet framställs idag. Jag vill göra en djupdykning i en specifik dramaserie där en intressant problematik rörande manlighet, ideal och homosocialitet gör sig gällande. Sedan vill jag försöka placera den bild jag finner i ett sociokulturellt sammanhang för att kunna dra några slutsatser rörande seriens sociala funktion och koppla detta till stora pågående diskussioner om feminism samt en manlighet i förändring. Förhoppningsvis kan detta bidra till en del i förståelsen för den snårskog som representationen av maskulinitet utgör.

Den diskussion jag har tagit del av i pressen innan jag gjorde mitt ämnesval har i grova drag cirkulerat kring huruvida *Entourage* är ett uttryck för ett nytt sätt att gestalta manlighet på, eller om det är samma typ av grabbiga ideal som återkommer. Detta är även en fråga som jag intresserat mig för, men jag anser inte att en sådan enkel frågeställning kommer ge mig det djup jag önskar. Detta är visserligen ett underliggande tema i min studie men syftet är inte att endast uttala mig om detta, utan att även försöka se en problematik och hur bilden jag får fram kan tolkas i en vidare kontext.

1.3 Avgränsningar

Jag kommer i min studie inte ta hänsyn till hur etnicitet och klass spelar in i konstruerandet av maskulinitetsideal. Detta är en viktig del i hur maktrelationerna ser ut män emellan, den vita medelklassmannen är överordnad såväl den svarte mannen som arbetarklassmannen. Jag anser dock att denna problematik inte gör sig riktigt gällande i *Entourage* och har därav valt att bortse från detta.

Studiens omfattning har inte heller tillåtit en större historisk genomgång. Jag kommer att fokusera på förändringar i maskulinitetsideal som skett i modern tid med tyngd på de senaste tjugo åren.

2. Bakgrund

I detta avsnitt kommer jag först för att ge läsaren en översiktlig bild av TV-produktionen *Entourage* att ge en kort beskrivning av programmet och tankarna bakom det. Därefter följer en presentation av en del av den diskussion som förts i pressen rörande *Entourage*. Detta gör jag framförallt för att sätta in TV-serien i ett sammanhang som förhoppningsvis kan bredda min tolkning av den. Vi tolkar inte medietexter helt och hållet isolerat som enskilda enheter utan olika faktorer påverkar vår tolkning i olika riktningar (Gilje, Grimen, 1997). Vad vi läser i tidningen om ett TV-program påverkar sannolikt, mer eller mindre givetvis, vår tolkning av det. Detta är ett sätt för mig att tydliggöra en del i det som påverkar min tolkningsprocess.

Jag anser även att en diskussion rörande hur programmet mottagits i svensk press är relevant i det att jag därmed sätter in *Entourage* i en svensk mediekontext. Andra diskussioner förekommer med stor sannolikhet i USA där TV-serien utspelar sig, men det är bilden av maskulinitet i Sverige jag undersöker och därmed anser jag det vara viktigt att studera TV-serien utifrån en svensk kontext.

Detta är även ett sätt att visa på relevansen i min studie. Att *Entourage* väckt diskussioner och olika reaktioner bland kritiker visar på varför jag valt att studera just denna serie. Det är inte endast jag som uppmärksammat aktualiteten och problematiken som kommer till uttryck i *Entourage*, utan det finns även en pågående diskussion i pressen.

2.1 Om *Entourage*

Entourage översatt till svenska blir ungefär följe eller sällskap. SVT började sända *Entourage* hösten 2006, då serien var inne på sin tredje i USA. Där hade den blivit mycket populär och omskriven. *Entourage* har i medierna beskrivs såväl som en dramaserie som en komediserie.

Seriens handling kretsar mycket kring en av de fyra barndomsvännernas, Vince, karriär som skådespelare i Hollywood. Vince och hans tre manliga vänner bor tillsammans och alla fyra arbetar med att få Vince till en superstjärna. Vince något äldre bror Johnny Drama är också skådespelare, men får inga stora roller utan får nöja sig med mindre biroller. "Drama" spelas av Kevin Dillon, som i verkligheten är äldre bror till den mycket framgångsrike skådespelaren Matt Dillon, vilket kanhända ger hans karaktär extra trovärdighet. Vince agent "Ari" är även en karaktär som förekommer mycket och Jeremy Piven som spelar Ari har fått en Emmy för

bästa manliga biroll. *Entourage* har även belönats med en Golden Globe för bästa komediserie (www.hbo.com/entourage).

2.2 Kort om diskussionen i pressen

Det var i pressen jag först kom i kontakt med *Entourage* och jag märkte på ett mycket tidigt stadium att åsikterna om den gick isär. Som jag nämnde i inledningen har serien beskrivits som en manlig motsvarighet till *Sex and the city*. Det var rubriken ”Entourage, Sex and the city för män” som först fångade mitt intresse och fick mig att börja fundera över att studera serien.

”Entourage är inte männens Sex and the city för att den är lika frispråkig och innehåller lika många sexreferenser. Det är männens Sex and the city för att serien fångar just den raka vänskap och till och med intimitet som utmärkte relationen mellan Carrie, Samantha, Miranda och Charlotte.” (Café, 2006-08-11)

Detta citat är hämtat från killtidningen Café, vilken utmärkt sig särskilt i diskussionen genom att hylla programserien på olika sätt. Café delade dessutom ut första säsongen av serien i ett av sina nummer under 2006.

Jag vill här även ta upp att *Entourage* beskrivits som en del i en medietrend där manlig vänskap står i fokus. Detta påverkar förmodligen läsningen av programserien, *Entourage* ställs mot andra aktuella medietexter som behandlar samma sak.

”Den manliga vänskapen blommar som den inte har gjort sedan Killinggängets storhetsdagar. På filmduken i Farväl Falkenberg och i tv-rutan i Entourage. I kväll börjar SVT att sända den prisbelönta grabbiga tv-serien. (SvD, 2006-10-04)

Överlag har serien ofta beskrivits som att den handlar om manlig vänskap och trots att vissa uppmärksammat den ”grabbiga” dialogen i serien har många kritiker ändå lyft fram den stora fokusen på relationer och vänskap män emellan.

Snacket i "Entourage" är grabbigt och handlingen kretsar ofta kring att få med sig en brud - helst snygg fast okej duger - hem från premiärfesten, men det som lyfter serien från

slentrianträsket är värmen och ärligheten killarnas relationer skildras med. (SvD, 2006-09-29)

Det har även riktats skarp kritik mot ”grabbigheten” i *Entourage*. SvD har i ett flertal artiklar under 2006 opponerat sig mot synen på *Entourage* som någonting nytt och som ett befriande sätt att gestalta manlighet och mäns relationer på.

Glöm jämförelserna med Sex and the City. Det här är inte en manlig motsvarighet till serien som lättsamt utforskade vuxna singelkvinnors livsval i ett modernt samhälle. I jämförelse liknar Entourage en statisk sitcom, med en stereotyp bild av män i grupp som handlar mer om ölreklams-grabbighet än om moderna mansideal. (SvD, 2006-10-04)

Som sagt finns en konflikt i hur serien bör förstås. Då *Entourage* så frekvent har jämförts med *Sex and the city* vill jag kort presentera denna serie också. Jag tror att en inblick i och kort jämförelse med denna serie kan öka förståelsen för det som diskuteras och ge en bättre helhetsbild.

2. 3 Kort om Sex and the city

Sex and the city började sändas på den amerikanska kanalen HBO 1998. Serien utspelar sig i New York och handlingen kretsar kring fyra de fyra väninnorna Carrie, Samantha, Miranda och Charlotte. Mycket av fokus ligger på relationer, dels om relationerna till män men kanske framförallt väninnorna emellan. De fyra kvinnorna är ofta ute i New Yorks klubbiv och de har alla välbetalda arbeten (www.hbo.com/city/).

Denna serie har getts mycket uppmärksamhet och sändes i sex säsonger. Medie- och genusforskare har även uppmärksammat serien och den används ofta som exempel i diskussioner kring postfeminism, populärkultur och dylikt. Dessa begrepp kommer att återkomma senare i studien och där kommer jag att klargöra hur *Sex and the city* på många sätt kan ses som ett uttryck för postfeminism.

3. Teori

Jag kommer i denna del att behandla relevanta teorier och vetenskapliga diskussioner som förts angående maskulinitet och mediernas framställning av mannen respektive kvinnan. Först kommer jag gå igenom viktiga begrepp och teorier från maskulinitetsforskningen för att sedan gå in på teorier som rör mediernas, och framför allt televisionens, representation av genus och olika sätt att förhålla sig till detta.

3.1 Hegemonisk maskulinitet

Det vore fel att hävda att det endast finns en typ av maskulinitet. Idealen varierar inom olika grupper av män och många forskare lyfter fram vikten av att studera olika typer av maskuliniteter. Connell (1995) hävdar dock att det finns en dominerande *föreställning* om maskulinitet, han kallar det *hegemonisk maskulinitet*. Detta kan ses som den dominerande maskuliniteten som alla på ett eller annat sätt förhåller sig till. Den hegemoniska maskuliniteten innehåller en "*allmänt accepterad strategi*" (Connell, 1995, sid. 101). Samtidigt ifrågasätts den ständigt och det innebär att den är under förhandling, idealen förändras alltså.

Den hegemoniska maskuliniteten behöver inte nödvändigtvis representeras av en grupp med verkliga män utan kan lika gärna gestaltas av actionhjältar eller andra fiktiva figurer. Ekman (1995) har (om än väl generaliserande) försökt sig på att definiera typiska egenskaper hos den hegemoniska maskuliniteten. Egenskaper han nämner är bland annat; fysiskt stark, handlingskraftig, sportintresserad, tävlingslysten, aggressiv, sexuellt potent, krigare, effektiv, rationell och psykiskt okomplicerad.

Connell (1995) menar att allt som drar åt det feminina hållet exkluderas ur den hegemoniska maskuliniteten. Detta blir tydligt vid studerandet av skällsord som ofta tilldelas de män som inte faller inom idealet, exempelvis morsgris, bög, tönt ynkrygg och så vidare. Man skulle kunna säga att män som inte faller under den hegemoniska maskuliniteten feminiseras. Homosexuella män är enligt Connell (1995) särskilt exkluderade ur maskulinitetsidealet. På många sätt definieras det verkligt manliga genom ett avståndstagande från homosexuella.

Connell (1995) talar om tre olika sätt att förhålla sig till den hegemoniska maskuliniteten, inre maktrelationer eller spänningar i genusordningen. Dessa är; hegemonisk dominant, underordning (exempelvis bögar, morsgrisar, töntar och allt som är kopplat till det typiskt kvinnliga) och delaktighet. Delaktighet är det vanligaste sättet att förhålla sig till den hegemoniska maskuliniteten och det innebär ett överlag accepterande, men dock

kompromissfyllt, förhållande till den dominerande hegemonin. På detta sätt har Connell (1995) tecknat en slags manlig hierarki. Den hegemoniska maskuliniteten är överordnad och denna måste alla män på något sätt förhålla sig till, oavsett om de accepterar den eller tar avstånd från den. Connell (1995) betonar att det är viktigt att komma ihåg att den hegemoniska maskuliniteten kan utmanas, och utmanas också av såväl kvinnor, som män från underordnade maskuliniteter och är därför föränderlig till sin natur. Johansson (2000) menar att ju mer det tillåts att experimentera med tabun i ett samhälle (som exempelvis en heterosexuell man som experimenterar med homosexualitet, eller femininitet), desto mer tänjs gränserna ut.

Johansson (2000) anser att Connells manliga hierarki bör kompletteras med ytterligare två typer; oppositionell och nostalgisk maskulinitet. Den oppositionella positionen går som namnet antyder emot den dominerande maskuliniteten. Den nostalgiska positionen å andra sidan präglas av en längtan tillbaka till en mer traditionell manlighet, något vad man kan kalla en slags ”urmanlighet”. De så kallade mytopoetiska perspektiven skulle kunna utgöra exempel på en sådan nostalgisk position. Här talas det om att mannen idag blivit distanserad från ”den vilde mannen” inom sig i och med bland annat industrialiseringen och bristen på manliga förebilder (Ekman, 1995).

3.1.1 Homosocialitet

Homosocialitet kan definieras som relationer av ickesexuell karaktär till människor av samma kön. Den manliga homosocialiteten anses vara starkare än den kvinnliga, män exkluderar kvinnor och underordnade män ur sina gemenskaper och kan på så sätt bibehålla sin makt över dessa. Homosocialitet beskrivs av Johansson (2000) som att män sluter sig samman för att bevara sin makt. Upprätthållandet av den hegemoniska maskuliniteten är möjlig genom homosocialitet. Samtidigt finns det fler sidor av detta fenomen. I exempelvis sportens manliga värld där homosocialiteten gör sig verkligen gällande finns också utrymme för män att visa intimitetskänslor gentemot varandra. Inom sportens ramar får män exempelvis kramas, något som utanför dessa ramar skulle uppfattas som olämpligt (Johansson, Bolin Lövgren, m.fl., 1995). Homosocialitet behöver alltså inte enbart vara ett sätt för män att upprätthålla makt, det kan även ses som ett sätt för män att visa känslor och vänskap.

3.2 Feminism och instabila könsroller

När den hegemoniska maskuliniteten är under hot, när den utmanas och ifrågasätts, kan det generera olika motstrategier, det vill säga försök att ta tillbaka makten att definiera vad som är manligt i kulturen (Johansson, 2000). Kvinnornas ökande inflytande i samhället kan ses som ett hot mot den hegemoniska maskulinitetens överordning. Kvinnor har på relativt kort tid fått mer makt och inflytande i samhället. Vad det innebär att vara kvinna har förändrats på en rad olika punkter och bilden av kvinnlighet har också förändrats. I och med feminismens framfart och den förändrade bilden av kvinnlighet har även manligheten varit tvungen att omdefinieras. När kvinnor gör anspråk på områden som tidigare varit männens kräver detta givetvis en omförhandling även kring vad det innebär att vara man.

Manlighetens omdefiniering beskrivs ibland som att manligheten befinner sig i någon typ utav kris. Denna eventuella kris diskuteras i såväl medierna som av forskare.

”Många män känner sig vilsna och ensamma. En del påstår att detta är konsekvensen av att ett gammalt könsrollsmönster håller på att ersättas av ett nytt” (Ekman, 1995, s.171).

Det är inte längre självklart vad manlighet är för någonting. Det råder en stor osäkerhet kring könsrollerna idag. Den traditionella bilden av mannen som en hård okänslig machoman har fått ge vika för andra typer av maskuliniteter som värderar andra egenskaper och detsamma gäller för kvinnligheten. Connell (1995) menar att män reagerar olika på dessa kristendenser. Vissa sluter sig till feminismen medan andra går mer mot vad Johansson skulle kalla en nostalgisk position, de försöker definiera manlighet utifrån en traditionell bild av vad manlighet är för någonting.

Connells skriver i *”Masculinities”* (1995) som nu har några år på nacken om att en ”ny, känslig man” blivit en figur i medierna. Denna nya man har kommit att diskuteras flitigt av forskare och särskilt i form av medieanalyser av reklambilder och filmstjärnor. Jag återkommer till denna diskussion efter en presentation av begreppet postfeminism och hur dess innebörd får betydelse i sammanhanget.

3.3 Postfeminism- Girlpower eller backlash?

Postfeminismen beskrivs ofta som en slags reaktion mot feminismen, någonting som kommer *efter* feminismen och kanhända även går emot den. Walters (1995) beskriver postfeminismen som kritiserande av idén att kvinnan vill ha ”allt”, såväl familj som karriär. Detta genomsyrar, menar hon, populärkulturella yttringar. Kvinnan befinner sig i en identitetskris. Traditionellt kvinnliga attribut, som kritiserats av andra vågens feminister, såsom feminina kläder och bröst har nu ”kommit tillbaka”. Det har blivit inne att vara traditionellt kvinnlig igen, samtidigt som ”starka” kvinnor ändå finns och utmanar de gamla idealen. Walters (1995) talar om att det råder ett slags superkvinna kontra askungen komplex. Båda existerar, men det går inte att vara båda två samtidigt. Boyle (2005) varnar för en eventuell återinföring av tanken att kvinnan bedöms och värderas utifrån sitt utseende, hur väl hon tillfredsställer en manlig blick. Walters (1995) likställer postfeminism med en tillbakagång, eller som Susan Faludi från början uttryckte det, en backlash för feminismen. Denna tendens kan ses som ett försök att tysta feminismen, återinföra mäns maktposition och att skapa konflikt mellan generationer av kvinnor (Boyle, 2005).

Samtidigt finns det flera sidor av postfeminismen, den kännetecknas av en slags dubbelhet (Boyle, 2005). På samma gång som femininitet används på ett sätt som stämmer väl överens med hur en kvinna traditionellt sett ska vara finns även feministiska tendenser i form av krav på rätten att bestämma över sin egen kropp och sexualitet samt kravet om lika lön som männen. Gauntlett (2002) menar att det råder någon typ av girlpowertrend, vilket blir tydligt vid studerande av populärkulturella yttringar. Postfeminism kan liknas vid en slags populärfeminism (Boyle, 2005). Den är lätt att ta till sig och den fokuserar ofta på enskilda individer, inte sällan skådespelerskor och artister som kan ses som starka feminister samtidigt som de lever mer än väl upp till myten av hur en kvinna ska vara. Denna populärfeminism gör kanhända feminismen något urvattnad, men samtidigt är den mer lättillgänglig för en stor grupp människor och ur den aspekten kan den måhända ses som någonting positivt.

Postfeminismen bör i min mening inte ses endast som någonting negativt. Traditionella värderingar kanske i viss mån har kommit tillbaka, men de gör det sannolikt i ny tappning och i andra kontexter. Denna dubbelhet och kvinnliga identitetskris som postfeminismen förknippas med anser jag även kan jämföras med maskulinitetens omtalade kris. Denna kris kännetecknas också av såväl försök att återinföra konventionella ideal som drar åt en mer traditionell hegemonisk maskulinitet som tendenser där en mer feminiserad, pappaledig, mjuk man kommer till uttryck. Traditionella ideal blandas med nya.

Jag ser alltså postfeminismen som en tid av omförhandlingar, motreaktioner och motstrategier när det kommer till definierandet av såväl kvinnliga som manliga könsroller. Gamla ideal provas på nytt samtidigt som de byts ut mot nya mer jämställda ideal. Postfeminismen kan ses som en kris för såväl kvinnligheten som manligheten där flera, kanhända inbördes motsägande ideal existerar samtidigt.

3.4 Postfeministiska representationer av kön

Jag kommer här att presentera några exempel på vad som diskuterats rörande såväl postfeministiska representationer av kvinnlighet som representationer av en ”ny man”.

Som jag varit inne på anser många forskare att postfeministiska tendenser blir tydliga vid studerandet av populärkulturella yttringar. Boyle (2005) med flera har studerat *Buffy the Vampire slayer* (en känd amerikansk TV-serie om en skolflicka som bekämpar vampyrer och demoner om nätterna) och menar att detta är ett uttryck för postfeminism. Samtidigt som Buffy är mycket söt, älskar korta kjolar och letar efter mannen i sitt liv är hon en superkvinna om nätterna. *Sex and the city* kan också förstås som att postfeministiska tankar kommer till uttryck. De fyra kvinnorna representerar tankar inom postfeminismen i det att de dels har välbetalda, statusfyllda arbeten och inga män, men samtidigt använder de sin femininitet på ett traditionellt sätt i form av att vara besatta av kläder, skor och utseende (Och i slutändan hittar de ändå varsin man att slå sig till ro med).

Gauntlett (2002) menar att det idag finns mängder av bilder och ideal i medierna och de utmanar rådande ideal snarare än att förespråka dem. Budskapet som sprids via medierna är inte längre att kvinnor är passiva objekt som endast finns till för att tillfredsställa en manlig blick och samtidigt hävdar han att representationen av maskulinitet går mot en betydligt mer ”mjuk” och mångfacetterad riktning. Istället för att stänga in människor i gamla föreställningar om hur man får och inte får vara utgör media snarare ett verktyg tillgängligt för individer att aktivt skapa sig själv. Media kan enligt Gauntlett (2002) sägas bidra till en uppluckring av konventionella uppfattningar om genus.

I de tidningar som Gauntlett (2002) studerar anser han att femininitet och maskulinitet avslöjas som en maskerad. Det lyfts fram i ljuset att könsroller är konstruktioner snarare än något av naturen givet. Detta görs exempelvis genom att det skämtas om traditionella uppfattningar om manligt och kvinnligt. Gauntlett menar att media uppmuntrar till ett problematiserande kring kön och genus. Madonna är ett tacksamt exempel på hur traditionella dikotomier vad gäller kön och genus destabiliseras i sina genusöverskridande utspel. Gauntlett

(2002) använder även han Madonna som exempel på detta. Visserligen menar han att vi inte sett tillräckligt av denna typ av gränsöverskridande yttringar, men jag får uppfattningen om att han anser det vara en tidsfråga tills det dyker upp fler.

Gauntlett (2002) missar enligt mig att se dubbelheten i postfeminismen samtidigt som han inte problematiserar de ideal och bilder som sprids av den nye mannen mer. Han har dock intressanta poänger som ligger i linje med min studie. Representationen av kön förändras och nya ideal och bilder möter oss ständigt. Representationerna som möter oss är även många och motsägelsefulla. Detta menar Gauntlett (2002) är bra då vi människor också har många olika och motsägelsefulla åsikter. Han menar att representationen av mannen förändrats avsevärt. Det är numera ett krav att även männen ska se bra ut på samma sätt som det varit för kvinnor tidigare. En estetisering av den manliga kroppen har skett.

Den ”nye mannen” är någonting som också diskuterats bland annat av Beynon i studien ”*The Commercialization of masculinities*” (2004). Han menar att det på 80-talet kom fram en bild av mannen som en mogen, pappaledig feminist. Samtidigt var denna man estetiserad och avklädd. Fokus på bilder av män låg ofta på skönhet på ett helt annat sätt än tidigare. Det talas om den narcissistiske mannen, en utseendefixerad och själspeglade man. 80-talets nya man diskuteras också i Halls *Cultural Representations and Signifying Practices* (1997) och han menar att en viss ambivalens rörande sexualitet kommer till uttryck i många av representationerna. Han menar att gränsen mellan homosexuell och heterosexuell blev allt mer otydlig i bilderna under detta decennium. (Parallellt med bilder av denne nye man dök även som en motreaktion bilder av en annan typ av maskulinitet upp, bland annat Iron John, eller Järn-Hans, av John Bly där en önskan om en tillbakagång till någon slags urmanlighet kommer till uttryck).

90-talets man var enligt Hall (1997) en reaktion mot 80-talets mjuka, mogne man. Under detta decennium kommer en mer grabbig bild av mannen som ansvarslös fram. Mycket av fokus ligger på att ha roligt, eller som Hall (1997) uttrycker det på fotboll, brudar och sprit. Representationen av maskulinitet handlar till stor del om grabbgång som träffas och har kul tillsammans.

För att summera så talas det ofta om en förändrad bild av mannen. En förändring som kan bero på att bilden av kvinnan förändrats. Hur bilden av den nye mannen ser ut är inte entydig och det är inte heller betydelsen av varför bilden förändrats. Mediernas representationer av kön utgör en betydelsefull arena för konflikt och förhandling. Det finns ständigt motstridiga åsikter och ideal som kommer till uttryck med målet att få definiera vad som bör betraktas som ”verkligt” och vinna stöd för vissa sätt att betrakta världen över andra (Hall, 1997).

3.5 Genre och television som ”Working through”

Ellis har i sin *Seeing Things- Television in the age of uncertainty* (2000) beskrivit hur television idag innehåller mängder av bilder och budskap. Det finns inga entydiga budskap att finna i televisionens representationer utan mängder av möjliga sätt att se på världen förmedlas. Han menar att det i samhället idag råder en osäkerhet rörande hur olika fenomen bör förstås och vi erhåller mängder av information i olika frågor. Ellis (2000) använder sig av begreppet ”working through” för att beskriva en process där sådant som händer i samhället, aktuella frågor och problematiker, bearbetas inom televisionens ramar.

”Working through is a constant process of making and remaking meanings and of exploring possibilities” (Ellis, 2000)

Televisionen testar olika sätt att se på världen, vrider och vänder på diverse frågor och arbetar igenom alla de otydligheter och problematiker som vi ställs inför. TV erbjuder ingen heltäckande förklaring av världen och TV kommer inte fram till något slut eller någon lösning i processen av working through. Men de förenklar och dramatiserar information från alla möjliga olika vinklar vilket underlättar vår förståelse av den.

Ellis beskriver olika genrer som drama, komedi och nyheter och hur konventioner inom varje genre sätter upp ramar för hur en problematik arbetas igenom. Det är särskilt viktigt att se till just i vilken genre någonting förekommer vid avkodandet av en medietext. Olika genrer har olika koder genom vilka de tolkas och förstås. Vi har för det mesta kännedom om en genrens konventioner, vilka koder och regler som kännetecknar den. Det är detta som gör att vi snabbt kan definiera vad det är vi ser när vi exempelvis bläddrar mellan olika TV-kanaler. Kännedomen om i vilken genre någonting utspelar sig påverkar hela vår tolkning av det vi ser. Vi förväntar oss vissa saker när vi ser på exempelvis en såpa och detta skiljer sig från vad vi förväntar oss när vi ser på en actionserie. Olika tecken kombineras inom en genre på ett sätt som gör att vi snabbt känner igen den som det ena och inte det andra, som en dramaserie och inte en dokumentär, som en skräckfilm och inte en situationskomedi (Hall, 1997).

Hall (1997) menar att genrer kan sägas ha ett genus. Det vill säga de förknippas med antingen sådant som traditionellt sett räknas som manligt eller kvinnligt. Exempelvis brukar såpoperor räknas som en kvinnlig genre. Detta beror på en rad olika faktorer som exempelvis sändningstid. Såpoperor sänds på dagtid då många hemmafruar anses vara hemma. Men även innehållet, som fokuserar mycket på känslor, relationer och den privata sfären, i såpoperor

och hur dessa texter tilltalar publiken talar för att denna genre är ”kvinnlig”. Hall (1997) menar att manliga genrer är motsatsen till vad kvinnliga genrer är. Det vill säga, de fokuserar på exempelvis på rationalitet, den offentliga sfären, våld och action snarare än känslor och relationer. Genrer som förknippas med ett manligt genus är ofta mer finkultur är genrer som förknippas med ett kvinnligt genus. Tänk bara på såpoperans status. Självklart kan feminina karaktärer ändå fungera i finkulturella sammanhang, men Hall (1997) menar att de då gör detta i ett manligt territorium.

Det är dock viktigt att påpeka att dessa gränser inte på något vis är fixerade. Genrer blandas med varandra och innehåll förändras ständigt. Till exempel menar Hall (1997) att såpoperor kommit att innefatta fler män och mer manliga omgivningar och att genren till följd av detta på vissa sätt har modifierats. Manliga genrer ”lånar” också element från kvinnliga genrer. Detta kan kopplas till de mer övergripande diskussionerna rörande genusförhandlingar, vad som betraktas som manligt respektive kvinnligt. På samma sätt som könsroller förhandlas på olika sätt och på olika kulturella arenor pågår även en förhandling om vad som är kvinnliga respektive manliga genrer.

Detta är viktigt att resonera kring för det är inom genren, inom dess ramar och konventioner, som själva kamperna om mening och definierande av verkligheten äger rum. Hall (1997) menar att när det kommer nya sociala rörelser i ett samhälle dyker dessa ofta upp i populära genrer som fiktion. Detta ger människor nya infallsvinklar och perspektiv på olika problematiker. TV kan ses som en arena där samhällets problematik i olika genrer arbetas igenom.

3.6 Sammanfattning

I detta kapitel har jag i stora drag försökt visa på hur representationerna av kön har förändrats i takt med att samhället har förändrats. Feminismens frammarsch har gjort könsrollerna mer instabila och förhandlade och detta har gjort representationerna av mannen och kvinnan mer mångtydiga. Mannen kan sägas ha feminiserats, medan det på samma gång finns tendenser som drar åt det motsatta hållet. Bilderna av kvinnan kännetecknas också av en slags mångtydighet vilket jag har försökt förklara inom ramarna för postfeminismen. Medierna har ofta beskyllts för att visa upp föråldrade stereotyper av män och kvinnor, men jag hoppas att jag igenom det jag här behandlat visat på att representationerna är betydligt mer komplexa och kontextberoende. Det återstår nu för mig att försöka fånga hur manlighet och de

ambivalenta tankarna kring detta konstrueras och arbetas igenom i en specifik TV-serie med vissa genrekonventioner.

4. Den metodologiska ansatsen

Jag behöver nu fråga mig vilken kunskap jag är ute efter och hur jag bäst når denna kunskap. Jag kommer som frågeställningen antyder att använda mig av en kvalitativ metod. Då jag vill uppnå en ökad förståelse kring ett fenomen snarare än att försöka förklara någonting med hjälp av siffror och generaliseringar ter sig en kvalitativ metod lämplig.

En viktig aspekt att belysa till en början är att vi aldrig ser världen såsom den ”verkliga” är. Vi tolkar alltid vad vi upplever genom vissa glasögon, genom vissa teorier. Utan dessa är det svårt att uppfatta någonting alls. Vi behöver sortera våra intryck med hjälp av någonting och teorier blir därmed ett mycket användbart redskap. Vad vi letar efter, med vilket språk och med hjälp av vilka teorier påverkar kunskapen i väldigt hög grad. Vilket perspektiv vi har när vi studerar en händelse påverkar vad vi ser (Fay, 1996). Min studies syften har gjort att jag fördjupat mig i teorier rörande genus och förändrade könsroller, men även i teorier om genre och TV-mediet. Dessa teorier kommer att användas i och påverka min analys av *Entourage*. Det är med dessa ”glasögon” jag kommer att titta på mitt material.

En konsekvens av detta perspektivistiska förhållningssätt kan bli en alltför relativistisk syn på kunskap. Vad vi uppfattar beror endast på vilka teorier vi väljer, vem vi är och i vilken kontext fenomenet studeras. Denna syn leder till att alla ser olika saker och att vi alla uppfattar världen på olika sätt (Fay, 1996). Min analys kommer oundvikligen påverkas av mina egna subjektiva uppfattningar och ingenting tycks egentligen vara mer rätt än någonting annat. Denna subjektiva dimension är problematisk. Det går inte att få fram några objektivt ”sanna” resultat med hjälp av en kvalitativ metod (Ostbye, 2004). Ostbye (2004) menar dock att det ändå går att hävda att exempelvis en filmanalys gjord av en filmkritiker är mer kvalificerad än den ”vanliga” publikens tankar om samma film på grund av att den är mer rik på perspektiv och kunskap (Ostbye, 2004). Detta håller jag också med om. Därför har jag försökt läsa in mig ordentligt i många olika teorier och perspektiv som rör mitt ämne för att göra min studie så rik på perspektiv och kunskap som möjligt.

Det är även här valet av metod blir så viktig. Själva metoden kan vara ett bra eller dåligt redskap för att nå kunskap. Fay (1996) tar upp exempel på hur en metod ska vara för att

räknas som en hållbar, objektiv, metod och jag har försökt att ta hänsyn till detta i min studie. Jag kommer att tänka på att vara öppen för att upptäcka andra resultat än jag väntat mig så länge som möjligt under studiens gång. Jag kommer att försöka utmana teorier och ständigt ifrågasätta dem för att se om andra teorier kan hjälpa mig att se någonting annat. Jag kommer även att i den mån jag förmår göra min analys så tydlig och tillgänglig för granskning som möjligt. Detta kallas att för intersubjektivitet och är en viktig komponent att beakta, särskilt då det kommer till kvalitativa studier.

4.1 Hermeneutik

Jag kommer att göra en väl underbyggd textanalys av TV-serien *Entourage* och även försöka göra en tolkning av hur serien kan förstås utifrån diskussioner rörande feminism och en förändrad bild av maskulinitet. När det kommer till tolkning och förståelse av kulturella fenomen används ofta en hermeneutisk ansats. Ett hermeneutiskt forskningsobjekt måste vara sådant att det är eller kan vara meningsfullt (Gilje, Grimen, 1992). Jag förutsätter att *Entourage* bär på mening och att det även har en vidare kulturell betydelse. För att kunna uttala mig om denna mening gör jag en tolkning.

En hermeneutisk tolkning bygger alltid på ett samspel mellan del och helhet. Detta kallas den hermeneutiska cirkeln och den innebär att en tolkning av helheten alltid måste bygga på en tolkning av delarna, samtidigt som en tolkning av en del alltid måste bygga på en tolkning av helheten (Gilje, Grimen, 1992). I min tolkning av *Entourage* kommer jag att försöka röra mig fritt mellan helhet och del. Min övergripande förståelse för TV-serien kommer att påverka hur jag tolkar enskilda delar, men samtidigt så kommer hur jag tolkar de enskilda delarna att påverka hur jag ser på helheten.

4.2 Analysmetod

Televisionen kan te sig som ett komplicerat medium att studera då det innehåller så oerhört mycket information och många olika aspekter att ta hänsyn till. Jag har dock hittat likartade analysmetoder för television på olika håll som jag anser täcker det mesta. Dessa punkter kommer från Stuart Halls *Cultural Representations and Signifying Practices* (1997) och sammanfattar i stort vad jag anser vara viktigt att rikta uppmärksamhet på.

1. *Entourages* natur som en specifik genre

2. Tilltal, den tänkta publiken
3. Bildstrukturen, rekvisita och miljöer, den visuella kompositionen och klippning
4. Karaktärstyper, språk och dialog
5. Den narrativa strukturen, teman och konflikter
6. Samhälleligt sammanhang

Detta är punkter som jag kommer att ägna uppmärksamhet åt i min analys. Det är viktigt att gå igenom alla dessa för att se vad som kan utvinnas (Dahlgren, 2000). Förmodligen kommer jag att ägna mer uppmärksamhet åt vissa aspekter än andra och vilka dessa är kommer att bli synligt under arbetets gång, men för att hålla mig så öppen för nya infallsvinklar som möjligt kommer jag att reflektera kring samtliga punkter.

Under punkten ”karaktärstyper” så har jag lagt till ”språk och dialog” som ytterligare en komponent att studera.

Jag kommer när jag studerar bildstruktur och den visuella kompositionen att använda mig av ett semiotiskt arbetssätt. Detta går ut på att studera allt som tecken, tecken som får betydelse in en kulturell kontext. Först kommer jag att rent denotativt beskriva precis vad som syns utan att göra någon tolkning. Sedan kommer jag att gå in mer på vad de olika tecknen betyder och vad de för med sig för konnotationer och samhälleliga meningar (Altheide, 1996).

4.3 Materialet och det praktiska tillvägagångssättet

Tre säsonger av *Entourage* finns hittills att tillgå och jag har valt att studera samtliga. Sammanlagt är detta fyrtio avsnitt som är cirka trettio minuter långa. Jag har dock självklart valt att fokusera mer på de delar och avsnitt där jag tyckte att mycket fanns att hämta, men jag tyckte det var en god idé att gå igenom alla säsonger för att få en översiktsbild och för att lättare kunna dela in innehållet i teman. Jag såg alla tre säsonger av serien på ett tidigt stadium under mitt arbetes gång för att sedan se säsongerna ytterligare en gång när det var tid att göra analysen. Denna gång förde jag anteckningar och spolade tillbaka för att observera igen då jag tyckte jag fann någonting särskilt intresseväckande. Under tre veckors tid följde jag även *Sex and the city* som sänds i repris varje vardagkväll på TV3 för att sätta *Entourage* i jämförelse med denna serie. Jag har inte gjort någon djupare analys av *Sex and the city* utan jag har endast använt mig av den när jag ansett det vara relevant. Serien fungerar som en intressant

parallell då genrekonventionerna är mycket lika och de behandlar liknade ämnen, måhända på ett sätt som skiljer sig mer eller mindre åt.

5. Redovisning av empiri och analys

I detta avsnitt kommer jag att redovisa empirin och detta innebär att jag kommer redogöra för det jag kommit fram till vid användandet av min analysmetod, punkt för punkt. Jag har valt att lägga in analysen i denna del för att det förefaller som mest naturligt och detta gör att onödiga upprepningar kan undvikas.

5.1 Genre

Entourage har som jag tidigare varit inne på beskrivits som såväl en dramaserie som en komediserie. Det är förmodligen korrekt att anta att båda genrer går att applicera på serien. Det är en dramaserie med komiska inslag och med stor fokus på relationer. En sådan blandning av genrer, drama och komedi, är kanske en av de vanligare idag. Det är en dramaserie i det att det följer dramaseriens genrekonventioner i innehåll och struktur, men det finns samtidigt en komisk ton närvarande. Detta kan få följden att de eventuellt alvarligare och seriösare ämnen som behandlas avdramatiseras något.

Jag anser att det här kan vara av intresse att se till huruvida detta bör ses som en ”manlig” eller ”kvinnlig” genre. Som vi tidigare sett fokuserar kvinnliga genrer mer på känslor, det privata och relationer. Detta är intressant då *Entourage* fokuserar mycket just på sådana saker. Ändå känns *Entourage* väldigt riktad till en manlig publik, något jag kommer att diskutera vidare i nästa avsnitt.

Entourage lånar alltså element som brukar förknippas med kvinnliga genrer och kan på detta sätt ses gränsöverskridande. Får detta några konsekvenser för den fortsatta framställningen och hur bör vi förstå detta i förhållande till bilden av mannen i förändring?

5.2 Tilltal

Jag menar att *Entourage* riktar sig till en manlig publik. Jag tycker detta blir tydligt av olika skäl och detta kommer förhoppningsvis visa sig i min vidare framställning när jag kommer att diskutera dialog och bildspråk med mera. Här kan dock frågan; Hur inbjuds tittaren att förhålla sig till texten? tjäna ett bra syfte (Dahlgren, 2000). Det blir tydligt när vi ser till kameravinkel att tittaren bjuds in till att identifiera sig med de fyra killarna som ofta rör sig tillsammans i grupp. Fokus ligger för att ta ett par exempel mycket ofta på kvinnokroppar och

bilar och tittaren bjuds in till att se saker utifrån deras perspektiv. Språket är även ungdomligt och med mycket slang som kan exkludera vissa grupper. Jag menar att "tittaren i texten" är en ung, heterosexuell man.

Mediernas framställning av serien påverkar här säkert också såväl min egen som andras uppfattning i sin beskrivning av serien som "sex and the city för killar". Detta gör att en sådan position är lätt att ta.

5.3 Visuell komposition

Jag kommer här att reflektera kring i vilka miljöer och omgivningar serien utspelar sig. Redan i inledningen blir det tydligt med vilka grepp serien kodas som manlig. Varje avsnitt inleds med en musikvideoinspirerad sekvens om cirka en minut. Den första bilden vi ser är två, vad som ser ut att vara män, gå in i en bil. Bilen kör iväg genom en hektisk stadsnatt och kameran zoomar in på skyltar där det står "girls over 18", "luicker store" och "Piercing and tattoo". Mycket av fokus är också på bilen i många olika vinklar, mer eller mindre i närbild. Andra bilar och människor på gatan syns också susa förbi. Det verkar vara ett fartfyllt tempo med snabba klipp. Vinjettlåten innehåller elgitarrer och kraftiga trummor och texten som sjungs är "I wanna be your super hero" I den sista bilden filmas bilen ovanifrån och vi ser seriens fyra huvudpersoner resa sig upp och kliva ur. Denna inledning förblir densamma under de tre säsongerna.

Stripklubbar, tatueringar, piercingar och snabba bilar är något som för tankarna till ett visst sorts manligt ideal. Det är tufft, macho och nästan överdrivet grabbigt. Stripklubben kan stå som en symbol för den manliga heterosexualiteten och här kommer även idén om kvinnan som ett objekt för en manlig blick fram. Den grabbiga stämningen förstärks av de relativt mörka färgerna och av låten som går i bakgrunden. Tecknen som förekommer i inledningen kombinerat på detta sätt konnoterar en slags ung, grabbig manlighet.

Detta exempel valde jag för att jag anser att det illustrerar hur bilden i serien i övrigt ser ut. Miljöerna handlingen utspelar sig i är ofta sådana som för med sig likartade konnotationer. Ofta ses huvudpersonerna vistas i barer, på stripklubbar och kanske allt som oftast, i bilen. Det förekommer även att de vistas i lokaler som sporthallar och casinon eller promenerandes på gatan i stan. Omgivningarna är ständigt sådana att de konnoterar manlighet, tuffhet och aktivitet. Kombinerat med att tempot och klippningen är fartfyllt och att hård rapmusik ofta spelas under tiden de exempelvis kör bil eller rör sig tillsammans i grupp gör att

helhetsintrycket av den visuella kompositionen till stor del förknippas med en grabbig, manlighet som ligger kan sägas ligga i linje med bilden av 90-talsmannen. Fokus är på snygga brudar, snabba bilar, killgänget och att ha kul.

Men det finns även vissa omgivningar kopplade till arenor för att visa upp sig. Röda mattan kan ses som en sådan plats. På röda mattan visar man upp sig själv och det är en plats där man står blottad för världens ögon. Detta kan kopplas till tanken om mannen som narcissistisk, han vill visa upp sig själv från sin bästa sida, vara med på bild och vara i fokus för människors blickar, samtidigt som detta också innebär att mannen står på scen. Han är lite grann utav ett spektakel, ett objekt för blicken och hans manlighet avslöjas som någonting spelat snarare än någonting som finns där naturligt.

Helhetsintrycket av den visuella kompositionen är ändå något som kan kopplas till en mer grabbig manlighet, men aspekter som kan kopplas till ett narcissistiskt inslag finns även till viss del. Narcissism kommer till uttryck desto mer på andra håll än just i de visuella tecknen och detta är någonting som återkommer senare i analysen.

5.3.1 Den visuella kompositionen i *sex and the city*

En kort jämförelse med hur inledningen i *Sex and the city* ser ut kan här vara av intresse att teckna. Seriens frontfigur Carrie rör sig liksom i inledningen till *Entourage* framåt i stadsmiljö. Men den visuella kompositionen skiljer sig på centrala punkter från inledningen i *Entourage*. För det första så går Carrie långsamt framåt och färgerna är ljusare än i *Entourages* inledning. Klippen är inte lika snabba och vi får se höga byggnader inzoomade och vackra silhuetter av New York. Detta blandas med närbilder av Carrie och framförallt då hennes ansikte. Närbilder av människor framkallar en intim och känslöfylld stämning (Selby, Cowdery, 1995) och vi ser Carries olika, mestadels leende och inbjudande ansiktsuttryck tydligt. I inledningen till *Entourage* ser vi aldrig huvudkaraktärerna förrän precis i slutet och då endast på långt avstånd.

Carries klädsel kan även vara värd att notera. Hon har på sig ett tunt rosa linne och en prinsessaktig, vit tyllkjol vilket gör att hon ser något felplacerad ut i en miljö hon befinner sig i.

Närbilderna på Carries ansikte, den mjukare klippningen, färgerna och Carries klädsel konnoterar kvinnlighet. Inledningen i *Sex and the city* är enligt mig tydligt kodad som kvinnlig. Den visuella kompositionen, liksom i *Entourage*, fortsätter att framstå på detta sätt serien igenom. Intressant är att många bilder och miljöer i de båda serierna liknar varandra.

Exempelvis utspelas en stor del av handlingen i båda serierna i barer, på serveringar och på ute på stan. Sättet på vilket miljöerna framträder skiljer sig dock åt avsevärt och gör att *Entourage* framstår som manlig, medan *Sex and the city* framstår som kvinnlig.

5.4 Karaktärer, språk och dialog

På samma sätt som i *Sex and the city* är det i *Entourage* fyra karaktärer som står i fokus i serien. Andra karaktärer, såväl män som kvinnor, förekommer självklart också och vissa av dessa kommer jag att uppehålla mig vid i reflektandet kring deras funktion för framställningen av den manlighet som kommer till uttryck.

5.4.1 Männen

- Vince (Vincent Chase) är den unga skådespelaren på väg upp på Hollywoods stjärnhimmel. Han är den som betraktas som mest åtråvärd av seriens tjejer och folk i hans omgivning behandlar honom som en stjärna, till viss del även de närmsta vännerna. Vince får alltid som han vill, utan större ansträngning och han är väldigt avslappnad och fokuserad på att ha roligt. Detta innebär att festa konstant och att oräkneligt många tjejer på samma gång som han aldrig vare sig fäster sig vid eller lämnar, han har dem helt enkel alla på samma gång.
- Eric är den mer mogna och seriösa mannen som fungerar som Vincens manager. Det är han som känner ansvar för de ekonomiska besluten och det är han som arbetar hårdast för Vincens karriär. Dock verkar han inte vinna mycket på det annat än de andra killarnas missnöje över att han förstör det roliga. Vince uppskattar ändå Erics hjälp och det är dessa två som verkar ha känt varandra längst och kanske står de även varandra närmast.
- Turtle är killen som bara flyter med på en räkmacka. För honom handlar allt om brudar, bilar, öl och marijuana.
- Drama (Johnny Chase) är Vince halvbror som kämpar för att få tillbaka sin karriär som skådespelare. Drama är en mycket intressant karaktär och han framstår sannerligen som en man i kris. På samma sätt som de andra är han mycket fokuserad på att ha så roligt som möjligt och träffa så mycket kvinnor som det bara går. Men han är osäker på sig själv och sin manlighet på ett helt annat sätt än de andra. Drama frågar ofta om hur de andra killarna tycker han ser ut och han blir vid ett tillfälle fixerad vid sina vader som han inte tycker är tillräckligt muskulösa. Han tittar på andra mäns vader och bestämmer sig för att det är denna kroppsdel som är orsaken till att han inte får några bra jobb längre. Detta får honom att be Vince om pengar till en operation. Drama är i konstant behov av bekräftelse samtidigt som han är tydligt

narcissistisk. Drama blir också lätt aggressiv vid motgångar. En gång slår han sönder en killes bil med en golfklubba. Han ”spelar ut” sin manlighet på ett annat sätt än övriga och jag får uppfattningen av att det är därför han kallas Drama, han framställs som en riktig ”Drama Queen”, som någon som gör en stor sak av en mycket liten. Det är även ofta kring Drama som homosexualitet aktualiseras som ett ständigt närvarande hot. Mycket i Dramas karaktär framställs som komiskt och ofta skrattretande. Han råkar ut för mycket som gör att den ambivalens han känner i sin mansroll kommer fram.

De fyra huvudkaraktärerna ses ofta tillsammans i grupp, antingen på stan, i en bar eller i deras gemensamma hem. Ari är Vincés agent och han ges också stort utrymme i serien. Ari är något äldre än de fyra huvudkaraktärerna, han är alltid klädd i kostym och han har fru och barn. Trots detta är han precis lika omogen som de andra och han smiter konstant undan sin fru som klagat över att hon vill ha ett riktigt äktenskap med en vuxen man.

Aris assistent Lloyd är även en intressant karaktär. Lloyd är en asiatisk homosexuell man som ständigt får ta såväl rasistiska som sexistiska skämt från Ari och i viss utsträckning även från de andra. I *Sex and the city* dyker det stundvis också upp homosexuell karaktär vid namn Stanford. Skillnaden mellan *Entourage* och *Sex and the city* när det kommer till dessa karaktärens funktion är dock påtaglig. Kvinnorna i *Sex and the city* ser Stanford som deras vän och jämlike och han är sällan föremål för sexistiska skämt. I *Entourage* framkommer ett mer problematiskt förhållningssätt till den homosexuelle karaktären. Han utesluts från den grabbiga gemenskapen genom att ständigt pekas ut som homosexuell och feminin. Detta görs med skällsord som är kopplade till båda dessa grupper. På detta sätt kan vi se hur Connells resonemang om hur vissa män utesluts ur den homosociala hegemoniska maskuliniteten med hjälp av skällsord. Lloyds sexuella läggning hindrar honom från att vara en ”riktig man” och detta är något som ständigt påpekas av Ari i yttranden som:

“Lloyd, be a man. Or as much of a man as you can possibly be for goods fucking sake”
(Säsong 1, avsnitt 8).

Å andra sidan finns det ändå stunder då Ari verkligen uppskattar Lloyds vänskap och arbetsinsatser och där han ges någon form av erkännande. Dock aldrig utan en kommentar som fungerar som att bekräfta Aris egen heterosexualitet.

Språket mellan männen i *Entourage* är överlag mycket grabbigt och nedsättande ord om kvinnor och homosexualitet används ständigt i dialogen mellan dem. Ett av många liknande exempel på fraser som används i serien är:

”What the fuck do you want, cunt muscle?”(Säsong 3, avsnitt 3)

Detta svarar Ari i telefonen när Eric ringer honom tidigt en morgon. Killarna kallar antingen varandra för kvinnliga könsord eller drar vitsar om homosexualitet när någon betar sig ”omanligt”.

En fras som det numera finns att köpa tryckt på tröjor är ”Let’s hug it out bitch”. Detta brukar Ari säga, ibland på skämt och ibland på allvar. Häri finns en tydlig koppling till forskning som förts angående manlig homosocialitet. Dels så visar repliken på vänskapen mellan killarna och homosocialitet kan här ses som någonting som främjar killars möjligheter att kunna visa närhet till varandra. Samtidigt finns ordet ”bitch” skämtsamt med som en slags garant för heterosexualitet. Så fort det handlar om ömhetsbetydelser av något slag krävs det ett avståndstagande från det feminina och det homosexuella. Alltså, killarna kallar varandra för ord såsom ”bitch” och ”pussy” när gränsen mellan homosocialitet och homoerotik blir otydlig. På samma sätt som det är okej för killar att kramas, duscha tillsammans och så vidare när det kommer till manliga sporter såsom fotboll. Språket fungerar i *Entourages* homosociala sammanhang som tacklingar, styrka och mod gör i sportens homosociala sammanhang. De finns där som en garant för heterosexualitet och stark, hegemonisk maskulinitet.

5.4.2 Kvinnorna

Även om handlingen kretsar mycket kring de manliga karaktärerna så förekommer det även kvinnliga karaktärer i serien. Vinces första och enda kärlek Mandy dyker upp i säsong två för att spela mot Vince i filmen Aqua man. Vince och Mandy bli under ett par avsnitt ett par igen och detta förändrar Vince fullkomligt. Han bryr sig helt plötsligt om hur han ser ut och vad hon ska tycka om honom. Mandy är som Vince uttrycker det ”Väldigt smart och hon förhör honom ständigt om vad som hänt i världen”.

Christen är i första avsnittet av *Entourage* tjejen som just lämnat Eric för sitt ex, men som dyker upp senare i säsongen igen. Christen studerar psykologi på universitet och analyserar ständigt Erics och de andra pojkarnas beteende. Vid ett tillfälle liknar hon Vince och de tre andra killarna vid ”Peter Pan and the lost boys”. Detta är en intressant liknelse som talar för hennes uppfattning om att de vägrar växa upp, de är som barn. Christen uttrycker även ett starkt ogillande mot att killarna verkar vara så beroende av varandra.

Ett par till liknande flickvänsroller förekommer också och vad som utmärker dem alla är deras mognad. De verkar vara välutbildade och intelligenta och språket de använder liknar inte på något vis det språk killarna använder. De framstår som de tråkiga tjejerna, som kommer och förstör det roliga. Vid ett tillfälle ska killarna ha "guys night out" och när de stöter på Erics flickvän så förstör det hela kvällen för dem. Tjejerna söker bli accepterade men lyckas aldrig bli en del av gänget.

Det finns även några andra "karriärkvinnor" med som betar sig väldigt avvisande och som inte ges mycket uppmärksamhet annat än som föremål för killarnas skämtande.

5.5 Den narrativa strukturen, konflikter och teman

Här kommer jag att redogöra för vilka teman och konflikter som jag menar genomsyrar TV-serien. Jag ska försöka definiera vad *Entourage* handlar om på en djupare nivå än vad som först är synligt.

5.5.1 Tema 1, Manlighet

Ett tydligt tema i *Entourage* är just maskulinitet. Frågor rörande manlighet, vad som är tillåtet och hur en man bör vara aktualiseras ständigt på olika sätt i handlingen och i samspelet mellan karaktärerna. Det utspelas konstant en kamp mellan olika maskulinitetsideal, från traditionellt macho till ett mer mjukt och känsligt ideal.

De egenskaper som diskuterats av Beynon (2004) som tillhörande 90-talsmannen kommer tydligt till uttryck och omognad, grabbighet och ansvarslöshet tycks snarare förespråkas än förkastas. I vinjettlåten hörs texten "I wanna be your super hero" och Vince spelar också superhjälte "Aqua man", vilket ges stort utrymme i serien. *Entourage* kan på många sätt tolkas som en pojkes dröm om att vara superhjälte, åka i snabba bilar och få alla tjejer. Detta något barnsliga, grabbiga ideal kommer till uttryck på olika sätt under seriens gång. Under ett avsnitt i säsong tre bestämmer sig de fyra killarna för att slappna av genom att åka till Las Vegas. Ari, som till en början hävdar att han inte kan följa med på grund av att det är onsdag och för att han måste ta med sin fru och hennes mamma på teater blir på ett ögonblick övertalad att släppa alla förpliktelser och följa med. Väl där spelar de bort stora mängder pengar och Turtle anmäler Vince som domare i en stripptävling. Ari får upprörda samtal från såväl sin fru som sin kvinnliga kollega, men det skämtas bort av honom och de övriga

killarna. Aris fru känns oftast mer som en mamma vilken Ari ständigt smiter iväg från för att gå till strippklubbar eller playboystester med kompisarna.

Från Eric, som är den mest ansvarstagande karaktären får vi se ett visst motstånd mot det grabbiga, omogna förhållningssättet som de övriga killarna visar upp gentemot sin omgivning. Men då han oftast blir beskylld för att vara tråkig när han månar om Vinces karriär och ekonomi tvingas han gång på gång ge vika för de andra killarnas beteende.

Denna grabbiga lekfullhet men också ansvarslöshet är en bild som är genomgående i hela serien. Men andra typer av maskuliniteter kommer också till uttryck och inte sällan råder en konflikt mellan dessa. Kring karaktären Drama aktualiseras som sagt ofta den ambivalenta hållningen till frågan om vad de innebär att vara man. Drama skulle ofta kunna passa in på 80-talsmannen som känslig, estetiserad och narcissistisk.

Vid ett tillfälle ska Drama ta nya bilder till sitt CV och detta resulterar i oändligt många klädbyten och testande av olika ansiktsuttryck. Han frågar konstant om vad de andra tycker om hans utseende. Samtidigt så är det Drama som har problem med sin ilska och behöver gå på en ”anger management” -kurs.

Vid ett tillfälle står Drama i köket och repeterar på en genusöverskridande skådespelarövning som han blivit tilldelad på en kurs. Han säger högt och med stor inlevelse:

”My vagina is a flower!” (Säsong 1, avsnitt 5)

Detta samtidigt som han lagar mat i sin morgonrock. Det finns fler exempel på hur Drama betar sig på ett relativt känsligt och inte så typiskt konventionellt manligt vis, men intressant är att han alltid spelar över i sin manlighet på andra sätt, exempelvis genom att bli våldsam eller överdrivit homofobisk.

Det är inte endast i Drama som en mer känslig manlighet kommer fram. När Vince blir förälskad i sin ungdomskärlek Mandy blir även han mer känslig och bryr sig plötsligt om hur kläderna sitter och hur han uppfattas av henne. Detta sker givetvis inte utan hån från de övriga killarna. Det verkar vara viktigt att ändå uppfattas som en ”riktig man”, något som överensstämmer en hegemonisk maskulinitet. Men denna maskulinitet utmanas ständigt av ett mer känsligt maskulinitetsideal och mycket av handlingen kretsar kring denna konflikt.

5.5.2 Tema 2, Vänskap

Det andra viktiga innehållsmässiga temat är vänskap. Mycket av fokus ligger på killarnas relationer och vänskapen dem emellan. Det är detta som gör att serien påminner mycket om *Sex and the city*, där mycket av fokus också ligger på relationer, men där vänskapen mellan fyra kvinnor. Killarna ställer alltid upp för varandra och lojalitet talas det om som något mycket viktigt. Vince ser alltid till att alla vännerna har det de behöver i fråga om kläder och bekvämligheter och säger exempelvis vid ett tillfälle:

“What kind of aqua man would I be if I didn’t take care of my super friends?” (Säsong 3, avsnitt 7)

När Ari eller en filmproducent sviker Vincens förtroende får detta alltid stora konsekvenser för gänget. Att ställa upp för varandra och vara lojal förespråkas genomgående i serien. Följande dialog mellan Vince och Ari är ett av många exempel på hur lojalitet och uppriktighet inom gruppen betraktas som ett måste.

Vince- *You’re unreal. I mean, even after you fuck up like this you don’t even have the strength to just as my friend, look me in the face and say I’m sorry.*

Ari- *That’s all you wanted?*

Vince- *That’s all I wanted.*

Ari- *Then I’m sorry Vince.*

Vince- *It’s too late.*

Vänskapen killarna emellan är det som värderas högst och solidaritet gentemot gruppen ses som mycket viktigt. Detta underliggande relationstema är inte något som känns obekant inom denna genre. Däremot är detta stora fokus på relationer och vänskap något som vi kanhända ser mest av i ”kvinnliga genrer”. Så samtidigt som den visuella kompositionen, språket och jargongen i *Entourage* framstår som väldigt traditionellt maskulin så är det samtidigt stort fokus på vänskap och relationer, något som förknippas mer med kvinnliga genrer. Kanske är det just detta relationstema som kräver mer traditionellt maskulina omgivningar. Med en sådan stor fokus på något som brukar räknas som kvinnligt behövs en motvikt för att förhindra att serien uppfattas som fänig eller att killarna framstår som homosexuella.

Just denna balans mellan homosocialitet och homosexualitet är någonting som ofta aktualiseras i *Entourage*. Avsnittet där gänget är i Las Vegas introducerar Drama sin massör, Ken, för resten av killarna. Han följer på kvällen med ut på en bar och blir accepterad av gruppen. Drama verkar mycket förtjust i Ken och talar konstant i positiva ordalag om såväl hans personlighet som hans starka händer. Sent på kvällen vill Drama ha massage av Ken uppe på sitt rum men Ken förstår det hela som en sexuell invit. Detta gör Drama mycket upprörd och han går sammanbitet tillbaka till gruppen som hamnat i konflikt med ett annat killgäng. Drama, upprörd som han redan är, börjar slåss med det andra killgänget och avsnittet slutar med bilden av en hel bar i slagsmål.

Detta exempel visar på att gränsen mellan homosocialitet och homosexualitet ofta är hårfin och hur viktigt det än är att vara nära vänner är det minst lika viktigt att hålla avstånd från varandra på det sexuella planet. Eftersom de fyra killarna bor tillsammans och delar allt från pengar till tjejer blir det extra viktigt att visa på sin heterosexualitet. Detta görs konstant genom att tala nedsättande om seriens homosexuella karaktär Lloyd och ständigt pika varandra närhelst minsta antydning till en homoerotisk tanke yttras.

5.5.3 Tema 3, Hotet från kvinnorna

Det tredje innehållsmässiga temat som jag identifierat är killarnas ständiga oro över att kvinnor ska komma och förstöra deras vänskap och deras festande. Manlig homosocialitet är som jag resonerat kring i mitt teoriavsnitt något som forskare definierar som något såväl kvinnor som män som inte passar in i rådande ideal exkluderas ifrån. Detta blir väldigt tydligt i *Entourage* där kvinnorna ses som ett stort hot mot killarnas vänskap. Redan i seriens första avsnitt får vi reda på att vännerna kommit överens om att inte ha några flickvänner. När någon av killarna ändå har flickvän eller träffar en kvinna under en längre tid möts detta alltid av stort motstånd mot de övriga i gruppen. När Vince blir tillsammans med Mandy dyker han helt plötsligt inte upp på möten och han spenderar hellre tid med henne än med kompisarna. Han blir helt förändrad och detta verkar vara på bekostnad av killgänget. Tjejer uppfattas alltså som tråkiga, men även som ingenting att lita på. Mandy krossar Vincens hjärta och Kristen är otrogen mot Eric. Flickvänner verkar enbart betyda problem.

När Erics flickvän dyker upp i en bar under killarnas utekväll klagar Drama:

“It’s the law, you don’t invite your girl on a boys night out”. (Säsong 2, avsnitt 9)

Med kvinnor närvarande i gruppen tycks den homosociala ordningen destabiliseras.

Att seriens kvinnor alla verkar så mogna och välutbildade förstärker bilden av killarna som motsatsen. De flesta kvinnor vi får se i serien är visserligen enbart där som sexuella objekt på barer eller på stan, men de som ges visst utrymme i serien och som ändå får någon form av respekt av killarna är smarta och framställs liksom Aris fru mer som mammor än som flickvänner.

Närvaron av kvinnor hotar alltså killarnas vänskap, men de verkar även hota deras manlighet. När kvinnor finns närvarande förändras männen från grabbiga, ansvarslösa pojkar till självmedvetna och sårbara män.

Här finns en stor skillnad mellan *Entourage* och *Sex and the city*. Fokus i *Sex and the city* är också på tjejgänget, men de exkluderar inte män från sin gemenskap alls på samma sätt som killarna i *Entourage* exkluderar kvinnor från sin. Kanske kan detta bero på att den manliga homosocialiteten är starkare än den kvinnliga. När Charlotte gifter sig finns visserligen en oro att hon inte ska vara del i gänget på samma sätt som tidigare och samma sak händer när Miranda får barn. Men för tjejerna i *Sex and the city* är det mycket viktigt att hitta män att ha förhållanden med (med ett undantag från Samantha) och de välkomnar oftast pojkvänner i gruppen.

5.6 Samhälleligt sammanhang

Hur hanterar då denna TV-produktion föreställningen om den nya mannen? Hur arbetar denna genre igenom dessa otydligheter kring vad det innebär att vara man? Hur kan den bild jag har tecknat av *Entourage* förstås i ett samhälleligt sammanhang?

I *Entourage* finns såväl en grabbig bild av manlighet som en mer känslig, narcissistisk bild. Ena stunden ser vi 80-talsmannen och den andra stunden ser vi 90-talsmannen. Element från båda dessa bilder kombineras och samtidigt tillsätts nya delar. Framträder genom detta ännu en ny bild av den nya mannen? En bild som fokuserar på mäns relationer, homosocialitet och vänskap. En slags idealiserad bild av män tillsammans som kan prata om allt, känslor och utseende, samtidigt som detta blandas med tydliga inslag av pojkaktigt beteende och även narcissism och fåfänga.

Jag menar att *Entourage* kan ses som ett slags ihop- plock av flera inslag av det som diskuterats rörande ”den nya mannen” i samma produktion. Bilderna och idealen drar åt olika håll och frågor rörande vad som är okej och hur en man bör vara aktualiseras ständigt. Det är tillåtet att gå över etablerade gränser till viss del, så länge man visar på sin heterosexualitet

och manlighet desto mer. Samtidigt som vi i *Entourage* får se män prata om känslor och kramas med andra män, så finns en tydlig grabbig macholinje representerad.

Detta kan ses som ett tydligt exempel på vad Ellis (2000) menar med att många och motstridiga bilder finns representerade på TV idag. Här ser vi många och motstridiga bilder i en och samma TV-produktion. Den osäkerhet som finns rörande manlighet idag bearbetas i denna genre.

En TV-serie som *Entourage* kan tolkas som såväl en tillbakagång till en mer konventionell bild av mannen, samtidigt som nyare typer av en mer "feminiserad" kanske rent utav genusöverskridande bild av mannen kommer fram.

Här finns stora likheter med diskussionen rörande postfeminismens femininitet och bilden i *Sex and the city*. Vi kan tolka kulturella yttringar som *Sex and the city* som såväl en backlash för feminismen som en ny typ av feminism och girlpower. Samtidigt som det finns bakåtsträvande krafter i postfeminismen som vill återdefiniera traditionella könsroller för såväl män som kvinnor blandas detta ändå med nya mer moderna bilder där gränsen mellan manligt och kvinnligt inte längre är lika given. Postfeminismen har alltså fört med sig en stor ambivalens när det kommer till uppfattningen om manligt och kvinnligt. Den högst ambivalenta bilden av mannen som kommer fram i *Entourage* ligger i linje med de diskussioner som förts angående maskulinitetens kris. I och med feminismens frammarsch och de förändrade uppfattningarna om vad det innebär att vara kvinna har även föreställningen kring maskulinitet förändrats. Osäkerheten beträffande maskulinitet och femininitet tycks idag vara mycket stor och detta kommer fram i kulturella yttringar och TV-serier som *Sex and the city* och *Entourage*.

Genren ses som jag tidigare varit inne på mer som feminin än som maskulin och här finns också intressanta aspekter att reflektera kring. Genrer är inte fixerat manliga eller kvinnliga utan de förändras ständigt. Att ett relationsdrama riktar sig till män kanske innebär en förändring i vad som betraktas som manliga teman och vad som kännetecknas som manligt. Jag menar att *Entourage* bidrar till en förändring i vad som förknippas med olika genrer. Det är inte länge självklart vad som bör betraktas som en manlig respektive kvinnlig genre utan gränserna blir allt mer diffusa. På samma sätt som genusroller blivit mer instabila och omförhandlade pågår även en förhandling om vad som bör räknas som en manlig, respektive kvinnlig genre. Är dessa distinktioner på väg bort? Jag menar att de förmodligen blivit svårare att dra.

6. Slutdiskussion

Jag vill här först och främst återvända till frågan som varit central i pressen, nämligen huruvida *Entourage* är ett uttryck för ett nytt sätt att gestalta manlighet på, eller om det är samma typ av grabbiga ideal som återkommer. Svaret på denna fråga blir både ja och nej. Många traditionella bilder och ideal återkommer och det är förmodligen relativt lätt att tolka *Entourage* som bakåtsträvande i många avseenden. Samtidigt så finns det ändå bilder och ideal som drar åt en mer känslig, ibland rent feminiserad manlighet. Vi ser i denna TV-serie en kombination av konventionella bilder av mannen och nya maskulinitetstyper som går emot detta gamla ideal.

Gauntletts teori om att medier idag snarare än stänger in oss i konventionella uppfattningar om manligt och kvinnligt, uppmanar till ett problematiserande kring kön och genus stämmer kanhända relativt väl in på en serie som *Entourage*. Det finns mängder av bilder att tillgå och konflikterna som kommer fram i serien tvingar oss nästan att reflektera kring frågor som rör maskulinitet och femininitet.

Den mångtydiga bilden av maskulinitet som kommer fram i *Entourage* är enligt mig ett tecken på att maskuliniteten verkligen befinner sig i någon typ ut av kris. Postfeminismen har inte endast fört med sig en ambivalens när det kommer till kvinnlighet utan även det kommer manlighet. Denna stora osäkerhet kring hur man bör vara, traditionellt macho eller känslig hemmapappa, hemmafru eller superkvinna, resulterar i TV-serier som *Entourage* och *Sex and the city*. Här arbetas dessa problematiker och osäkerheter igenom och detta gör det förhoppningsvis lättare för oss att tänka kring dessa frågor. TV-program som *Entourage* bör enligt mig alltså inte ses som ett bakslag för feminismen, snarare tvärtom. Dessa typer av TV-produktioner blir en arena för förhandling och reflekterande kring könsroller, som jag menar är positivt.

Det är också intressant att se att *Entourage* inte endast är utmanande i det att serien innehållsmässigt tar sig an frågor rörande maskulinitet på ett nytt sätt, men att serien även kan ses som gränsöverskridande när det kommer till genrekonventioner. På samma sätt som könsroller har blivit mer instabila och omförhandlade förändras i takt med detta även föreställningen om vad som är en manlig respektive en kvinnlig genre.

Entourage blandar alltså flera olika bilder av maskulinitet och detta för med sig en känsla av att vad som konstituerar manlighet och kvinnlighet inte är helt självklar. Samtidigt så kan *Entourage* sägas vara gränsöverskridande i och med att serien lånar element från en kvinnlig genre och kodar dem som manliga. Detta kan bidra till en uppluckring av vad som uppfattas

som manliga respektive kvinnliga teman. Detta är något som jag anser vara positivt. Relationer och nära vänskap måste kunna förknippas med maskulinitet såväl som femininitet, samtidigt som traditionellt maskulina genrer och teman bör kunna kudas som kvinnliga. Förhoppningsvis är detta början på en process som leder till att några fasta regler rörande dessa frågor inte längre existerar.

Referenser

Litteratur:

Altheide David L (1996), *Qualitative media analysis*, California: Sage Publications.

Beynon i Carter och Steiner [Red] (2004), *Critical readings: Media and Gender*, Glasgow: Open university press.

Bolin Göran och Lövgren Karin [Red] (1995), *Om unga män*, Lund: Studentlitteratur.

Boyle i Curran och Gurevitch [Red] (2005), *Mass media and society*, London: Hodder Education.

Connel R.W (1995) *Maskuliniteter*, Göteborg: Daidalos.

Dahlgren i Jarlbro [Red] (2000), *Vilken metod är bäst- ingen eller alla?: Metodtillämpning i medie- och kommunikationsvetenskap*, Lund: Studentlitteratur.

Danuta Walters Suzanna (1995), *Material girls: making sense of feminist cultural theory*, California: University of California Press.

Ellis John (2000) *Seeing things- television in the age of uncertainty*, London/ New York: I.B. Tauris publishers.

Ekman Daniel (1995) *En mans bok*, Stockholm: Natur och kultur.

Fay Brian (1996) *Contemporary philosophy of social science*, Cambridge, Mass: Blackwell

Gauntlett David (2002) *Media Gender and Identity*, London: Routledge.

Gilje Nils och Grimen Harald (1992) *Samhällsvetenskapens förutsättningar*, Göteborg: Daidalos.

Hall Stuart [Red] (1997) *Cultural Representations and Signifying Practices*. London: Open University Press.

Johansson (2000) *Det första könet? Mansforskning som reflexivt projekt*, Lund: Studentlitteratur.

Ostbye, Helge (2004) *Metodbok för medievetenskap*, Malmö: Liber.

Selby Keith och Cowdery Ron (1995) *How to study television*, New York: Palgrave.

Tidningsartiklar:

Gradvall, Jan (2006-08-11) *Världens bästa polare*, Café

Nyman, Johan (2006-10-04) *Grabbig TV-succé*, Svenska Dagbladet

Pallas, Hynek (2006-10-04) *Suveränt bakom stereotyperna*, Svenska Dagbladet

TT Spektra (2006-09-29) *Manlig vänskap i fokus i "Entourage"*, Svenska Dagbladet

Internetkällor:

<http://www.hbo.com/city/>

<http://www.hbo.com/entourage/>